

На війні загинув командир міномета розрахунку з Тернопільщини Володимир Сиров

31 ЖОВТНЯ, 2022

На війні загинув командир міномета розрахунку з Тернопільщини Володимир Сиров

Під час російсько-української війни на Донеччині загинув житель села Старий Почаїв на Тернопільщині, командир міномета розрахунку мінометного взводу мінометної батареї Володимир Сиров.

Про це повідомили у Почаївській міській раді, передає Четверта студія.

Герой загинув 28 жовтня, захищаючи Україну поблизу с. Водяне на Донеччині. Він проживав у селі Старий Почаїв, що на Тернопільщині..

Володимир Сирову було 46 років. Він захищав рідну землю у складі Збройних сил України із 5 березня 2022 року.

Без нього залишилась дружина та четверо синів.

<https://4studio.com.ua/novyny/na-vijni-zagynuv-komandyr-minometa-rozrahunku-z-ternopilshhyny-volodymyr-syrov/>

Тернопільщина втратила ще одного свого Героя: на Донеччині загинув Володимир Сиров

01.11.2022

Сумна звістка надійшла зі Сходу України. 28 жовтня 2022 року, під час захисту України поблизу с. Водяне, Донецької області загинув житель с. Старий Почаїв Почаївської територіальної громади, командир міномета розрахунку мінометного взводу мінометної батареї Володимир Олександрович Сиров (1976 р.н.).

Як повідомляє Почаївська міська рада. Володимир захищав рідну землю у складі Збройних сил України із 5 березня 2022 року. Надзвичайно працьовита, чуйна та спокійна людина – таким його пам'ятають близькі та знайомі.

Вдовою залишилась дружина, а без батька четверо синів.
Щирі співчуття сім'ї загиблого. Вічна пам'ять Нашому Герою!

<https://ternopilive.com/ternopilshhyna-vtratyla-shhe-odnogo-svogo-geroya-na-donechchyni-zagynuv-volodymyr-syrov/>

Осиротіли четверо синів, старший з яких теж боронить Україну. Прощаються з Володимиром Сировим

1 листопада 2022 р.

- Золоті руки Володі, змалечку привчені до роботи, уміли все. Люди поважали його, а якщо потрібна була підтримка чи порада, звертались до нього і були впевнені, що допоможе. Бо не знав слів «не вмію», «не зроблю», «не допоможу», — таким згадують Володю односельці.
- У Героя залишились дружина Людмила та четверо синів: Макар — першокласник, а Олександр навчається в 11 класі. Андрій вже закінчив профтехучилище, а найстарший, Микола, зараз на фронті боронить Україну. Втратили рідну людину брат Микола та сестра Жанна.

Сумна звістка надійшла зі Сходу України. У боях за Донеччину загинув мешканець Старого Почаєва, батько чотирьох синів, старший з яких теж зараз боронить Україну, Володимир Сиров.

— 28 жовтня 2022 року, під час захисту України поблизу с. Водяне Донецької області, загинув житель с. Старий Почаїв Почаївської територіальної громади Сиров Володимир Олександрович, — гірку звістку повідомили у Почаєвській міській раді. — Володимир захищав рідну землю у складі Збройних сил України із 5 березня 2022 року. Надзвичайно

працьовита, чуйна та спокійна людина – таким його пам'ятають близькі та знайомі.

Був у багатьох гарячих точках

Вдовою залишилась дружина, а без батька четверо синів. Щирі співчуття сім'ї загиблого. Вічна пам'ять Нашому Герою!

Володимир Олександрович Сиров народився у 1976 р. Був командиром міномета розрахунку мінометного взводу мінометної батареї військової частини А 1275.

— На захист України стали найкращі, найвідданіші сини і дочки. Не залишився осторонь і Володимир Сиров, наш односельчанин, житель Старого Почаєва. Він з 5 березня боронив рідну землю, був у багатьох гарячих точках, — поділилась вчителька української мови Старопочаївської ЗОШ І-ІІІ ступенів Оксана Галушка. А 28 жовтня його не стало. Пустота, біль, сум втрати, розпач...

Ще недавно, здавалося, маленький худорлявий світловолосий хлопчина грав у м'яча на вигоні, пас худобу, бігав наввипередки з однолітками, допомагав батькам, а в школі показував себе здібним учнем, згадують односельці. Розумний, вихований, скромний, ввічливий, спокійний, щирий, чуйний, працьовитий, готовий завжди підтримати, вислухати, допомогти.

Мав золоті руки і добре серце

— Золоті руки Володі, змалечку привчені до роботи, уміли все, — згадує Наталія Саган, заступник директора з виховної роботи Старопочаївської школи. — Люди поважали його, а якщо потрібна була підтримка чи порада, звертались до нього і були впевнені, що pomoже. Бо не знав слів «не вмю», «не зроблю», «не допоможу».

Батьківську стареньку хатинку власноруч відремонтував і зробив надзвичайно затишною, згадують односельці. Там зараз живе племінниця із сім'єю. Згодом купив напіврозвалене господарство — і воно перетворилося в чепурне обійстя, а поруч власними руками з нуля збудував просторий будинок, в якому, на даль, не встиг і пожити.

Щоб утримувати сім'ю і мати гроші на будову, важко працював за кордоном, в Польщі. Як і вдома, в чужій країні теж завоював авторитет, і ті, хто знайомились з ним, ставились до нього з повагою, запрошували до себе на роботу і були впевненими, що виконає будь-яке завдання на відмінно, поділились односельці.

— Він сів, орав, садив, будував, оздоблював, виховував, кохав, захищав, вірив у світле, бо й сам був світлим, — згадує Оксана Галушка. — Був постійно зайнятим і нікому ні в чому не відмовляв. Біля церкви, яка є пам'яткою архітектури, бо збудована без жодного цвяха, працював з радістю, натхненням. Допоміг відремонтувати дзвіницю, виконував фасадні роботи біля церковної хати, на цвинтарі оздоблював хрест-фігуру.

Всі діти вдачею вдались до батька

А приходський священник отець Василій додає: капличку в центрі села безоплатно теж робив Володимир...

— Завжди спокійний врівноважений, хазяйновитий, турботливий. За що не візьметься — доведе до кінця, — поділилась Наталія Саган. — Володя – батько чотирьох синів. Найстарший захищає Україну, молодші вчать. Всі діти, як і батько, скромні чуйні, виховані, добрі, працьовиті і товариські.

У Героя залишились дружина Людмила та четверо синів: Макар — першокласник, а Олександр навчається в 11 класі. Андрій вже закінчив профтехучилище, а Микола був в теробороні, а зараз на фронті боронить Україну. Втратили рідну людину брат Микола та сестра Жанна.

Вічна пам'ять добрій і світлій людині. Відважному воїну, коханому чоловіку, люблячому батькові, вірному другові і щирому патріотові своєї Батьківщини...

Редакція висловлює щирі співчуття дружині, синам, братові й сестрі, рідним, друзям, землякам, побратимам та всім, хто втратив дорогу людину. Вічна пам'ять, шана і слава тобі, Герою...

<https://te.20minut.ua/Podii/osirotili-chetvero-siniv-starshiy-z-yakih-tezh-boronit-ukrayinu-prosch-11706362.html>

Володимиру Сирову було 46 років: на Тернопільщині зустріли батька 4 дітей, який загинув на фронті (фото)

03 листопада 2022

Кременеччина в скорботі.

Сьогодні відбувається прощання із Героєм російсько-української війни, який віддав своє життя за свободу та незалежність країни, старшиною Володимиром Сировим, 1976 року народження, жителем села Старий Почаїв Почаївської міської територіальної громади.

Командир міномета розрахунку мінометного взводу мінометної батареї ВЧ А1275 загинув 28 жовтня 2022 року поблизу села Водяне Покровського (Ясинуватського) району Донецької області.

Володимиру Сирову було 46 років. Він захищав рідну землю у складі Збройних сил України із 5 березня 2022 року.

У Героя залишилися дружина Людмила та четверо синів: Макар — першокласник, а Олександр навчається в 11 класі. Андрій вже закінчив профтехучилище, а Микола був в теробороні, зараз на фронті боронить Україну. Втратили рідну людину брат Микола та сестра Жанна.

Висловлюємо щирі співчуття рідним, близьким, друзям та побратимам Героїв. Розділяємо Ваш біль та схиляємо голови в глибокій скорботі.

Вічна пам'ять, шана і слава захиснику України!

Сьогодні, 3 листопада, зустріли полеглого Героя.

У п'ятницю, 04 листопада, о 13:00 відбудеться молитва за упокій в домі загиблого.

о 14:00 - чин похорону в церкві Покрови Божої Матері в с. Старий Почаїв.

<https://ternopoliany.te.ua/zhittya/75566-volodymyru-syrovu-bulo-46-rokiv-na-ternopilshchyni-zustrily-batka-4-ditei-iakyi-zahynuv-na-fronti-foto>

Залишилися дружина та четверо синів: Кременеччина на колінах зустріла Героя Володимира (ФОТО)

04.11.2022.

Кременеччина в скорботі: тут прощаються із Героєм російсько-української війни, який віддав своє життя за свободу та незалежність країни, 46-річним старшиною Володимиром Сировим, жителем села Старий Почаїв Почаївської міської територіальної громади.

Командир міномета розрахунку мінометного взводу мінометної батареї ВЧ А1275 загинув 28 жовтня 2022 року поблизу с.Водяне Покровського (Ясинуватського) району Донецької області.

Про це повідомили у пресслужбі Кременецької райдержадміністрації.

Володимир Сирову було 46 років. Він захищав рідну землю у складі Збройних сил України із 5 березня 2022 року.

У Героя залишилися дружина Людмила та четверо синів: Макар — першокласник, а Олександр навчається в 11 класі. Андрій вже закінчив профтехучилище, а Микола був в теробороні, зараз на фронті боронить Україну. Втратили рідну людину брат Микола та сестра Жанна.

Золоті руки Володі, змалечку привчені до роботи, уміли все, — згадує Наталія Саган, заступник директора з виховної роботи Старопочайвської школи. — Люди поважали його, а якщо потрібна була підтримка чи порада, звертались до нього і були впевнені, що pomoже. Бо не знав слів „не вмію”, „не зроблю”, „не допоможу”.

Він сіяв, орав, садив, будував, оздоблював, виховував, кохав, захищав, вірив у світле, бо й сам був світлим, — згадує Оксана Галушка. — Був постійно зайнятим і нікому ні в чому не відмовляв. Біля церкви, яка є пам'яткою архітектури, бо збудована без жодного цвяха, працював з радістю, натхненням. Допоміг відремонтувати дзвіницю, виконував фасадні роботи біля церковної хати, на цвинтарі оздоблював хрест-фігуру, капличку в центрі села безоплатно теж робив безоплатно.

Мешканці району, представники органів місцевої виконавчої влади та місцевого самоврядування, військовослужбовці та бойові побратими прийшли вшанувати пам'ять воїна.

<https://galas.te.ua/2022/11/%d0%b7%d0%b0%d0%bb%d0%b8%d1%88%d0%b8%d0%bb%d0%b8%d1%81%d1%8f-%d0%b4%d1%80%d1%83%d0%b6%d0%b8%d0%bd%d0%b0-%d1%82%d0%b0-%d1%87%d0%b5%d1%82%d0%b2%d0%b5%d1%80%d0%be-%d1%81%d0%b8%d0%bd%d1%96%d0%b2-%d0%ba/>